

Marlena Szyber

MISJA, SŁUŻBA, POSŁANNICTWO – O ZAWODZIE DZIENNIKARZA WE WSPÓŁCZESNYM ŚWIECIE

STRESZCZENIE

Autorka stawia pytanie, czy we współczesnych mediach jest miejsce dla etyki dziennikarskiej. Rozpoczyna od rozważań na temat relacji między prawem i etyką, a następnie przechodzi do omówienia najważniejszych zasad, które nakładają na dziennikarzy kodeksy etyczne. Autorka wskazuje także inicjatywy podejmowane przez media, których celem jest zapewnienie odpowiednich standardów etycznych w poszczególnych redakcjach.

Słowa kluczowe: etyka dziennikarska, prawo, Rada Etyki Mediów

Funkcja informacyjna mediów jest jedną z podstawowych funkcji na której środki masowego przekazu opierają swoje działanie. Jak podkreślają dziś medioznawcy to, co przedstawiają media, przestało być ich wewnętrzną sprawą, a stało się problemem społecznym. Dziennikarstwo, zwłaszcza informacyjne, traktowane jest jak służba społeczna, która realizuje prawo jednostki do prawdziwej informacji [1]. A o tym, jak ważny jest dostęp do rzetelnych i starannych przekazów, przekonujemy się szczególnie w sytuacjach kryzysowych, kiedy to media stają się dla nas jednym z głównych źródeł informacji. Potwierdzają to między innymi statystyki

cyfrowej prenumeraty gazet w czasach pandemii koronawirusa (w ciągu jednego tygodnia liczba internetowych prenumerat dzienników w Europie wzrosła o 267 procent, a w USA o 63 procent [2]) oraz wzrost oglądalności stacji informacyjnych w Polsce [3]. Powierzając mediom swoją uwagę, odbiorcy oczekują, że przekaz dziennikarski będzie zgodny z prawdą, a dodatkowo – przygotowany zgodnie z zasadami warsztatu dziennikarskiego. Na to wpływa jednak wiele czynników – oprócz restrykcji prawnych i obowiązków wobec swojego pracodawcy może mieć na to wpływ także poczucie obowiązku działania w zgodzie z etyką zawodową. Rzetelne dziennikarstwo konkuruje dziś z innymi, głównie materialnymi wartościami – wszelka informacja jest bowiem towarem, który generuje dochód.

Rozpoczynając rozważania na temat miejsca etyki dziennikarskiej we współczesnych mediach, należy zastanowić się, co kryje się pod tym pojęciem. Powstało wiele definicji, jednak mają one elementy wspólne – w szczególności wskazanie, że jest to rodzaj szeroko rozumianej etyki zawodowej. Można tłumaczyć ją jako spisane normy, które odpowiadają na pytania jak – ze względów moralnych – przedstawiciele konkretnego zawodu powinni lub nie powinni postępować [4].

78 Kolejnym pojęciem, które ma znaczenie w kontekście omawianego problemu jest etos dziennikarski, czyli charakterystyczny dla środowiska medialnego zespół norm i wartości, które odnoszą się do wartości fundamentalnej – służby społeczeństwu [5]. Zarówno ustawodawstwo prasowe, jak i kodeksy etyczne traktują działalność dziennikarzy jako służbę wykraczającą poza zwykłą staranność i profesjonalizm. Nie bez znaczenia w artykule 12. ustawy Prawo prasowe zobowiązano dziennikarzy do przestrzegania szczególnej staranności i rzetelności przy zbieraniu i wykorzystywaniu materiałów prasowych [6]. Ten kwalifikowany rodzaj staranności (w ustawodawstwie występuje jeszcze staranność niezbędna i należyta) wiąże się z wykonywaniem zawodu, w którym skutki błędu lub niedbalstwa mogą stanowić istotne zagrożenie, zarówno dla społeczeństwa, jak i dla jednostki [7]. Rozpowszechnienie informacji naruszającej dobra osobiste (w szczególności prywatność lub cześć, a więc godność albo dobre imię) może, mimo sprostowania, spowodować trwałe i nieodwracalne skutki dla osoby poszkodowanej.

SZCZEGÓLNA STARANNOŚĆ I RZETELNOŚĆ DZIENNIKARSKA – CZYLI CO?

Dziennikarski obowiązek dochowania szczególnej staranności i rzetelności był przedmiotem licznych analiz dokonywanych przez judykaturę. Zarówno staranność, jak i rzetelność nie mają definicji legalnej, w związku z czym wymagają doprecyzowania. Sąd Najwyższy, jak i sądy powszechne uznają, że pojęcia te obejmują powinność sprawdzenia w posiadanych informacjach zgodności z prawdą, a także przedstawienia ich w możliwie wierny sposób. Nie wchodzi to w kolizję z zagwarantowaną konstytucyjnie wolnością słowa, ponieważ ta nie może być rozumiana jako aprobata dla rozpowszechniania informacji nieprawdziwych lub interpretacji, które zniekształcają rzeczywistość. Sąd Apelacyjny w wyroku z 9 maja 2017 r. uznał, że społeczeństwo nie odnosi żadnej korzyści z wprowadzania go w błąd, dezinformacji i instrumentalnego traktowania, więc takie rozumienie wolności prasy stanowiłoby poparcie dla stałego obniżenia kulturowych standardów debaty publicznej [8].

Obowiązek szczególnej rzetelności nakłada na dziennikarzy wymóg ostrożności i profesjonalnej oceny wykorzystywanych źródeł informacji, a także dbałości o ich weryfikację [9].

Niedopuszczalne jest korzystanie przez dziennikarzy z bliżej niesprecyzowanych źródeł, ani także powielanie wiadomości już opublikowanych, bez wcześniejszego

Niedopuszczalne jest korzystanie przez dziennikarzy z bliżej niesprecyzowanych źródeł, ani także powielanie wiadomości już opublikowanych, bez wcześniejszego zbadania ich autentyczności. Rzetelność może być definiowana także jako działanie ukazujące obiektywne, całościowy obraz faktów – stronniczość i ujawnianie swojego stosunku do tematu traktowane są przez sąd za działanie niezgodne z art. 12 Prawa prasowego. Wszelka tendencyjność dyskursu, zarówno zamierzona, jak i przypadkowa, jest traktowana jako brak obiektywizmu. Według H. Bruckera – jeśli czytelnik potrafi określić z tekstu stanowisko dziennikarza w opisywanej sprawie, to dziennikarz nie jest obiektywny.

zbadania ich autentyczności. Rzetelność może być definiowana także jako działanie ukazujące obiektywny, całościowy obraz faktów – stronniczość i ujawnianie swojego stosunku do tematu traktowane są przez sąd za działanie niezgodne z art. 12 Prawa prasowego. Wszelka tendencyjność dyskursu, zarówno zamierzona, jak i przypadkowa, jest traktowana jako brak obiektywizmu. Według H. Bruckera – jeśli czytelnik potrafi określić z tekstu stanowisko dziennikarza w opisywanej sprawie, to dziennikarz nie jest obiektywny [10].

Istotnym elementem rzetelności dziennikarskiej jest także poinformowanie odbiorcy o lukach informacyjnych, metodzie ustalenia faktów oraz o wątpliwościach

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2008 r. wyraźnie podkreślono, że żaden akt prawny nie czyni różnicowania pomiędzy standardami, jakie muszą spełniać poważne tytuły prasowe a tymi wymogami, którym muszą odpowiadać pisma popularne, w tym tabloidy. Prawnicy wskazują także, że nieuprawnione są wychodzące ze środowiska dziennikarskiego próby uprzywilejowania dziennikarstwa newsowego czy śledczego, sprowadzające się do zniesienia niektórych wymogów, ograniczeń czy norm etycznych, w imię prawa do informacji.

autora. Należy pamiętać, że obowiązki poszukiwania prawdy nie uzależniają publikacji materiału od jej znalezienia – w praktyce nie zawsze jest to bowiem możliwe. Jednak jeżeli autor materiału prasowego relacjonuje zaistniałe zdarzenie w sposób niezgodny z rzeczywistym przebiegiem, to niezależnie od tego, czy przypisuje uczestnikowi tego wydarzenia dodatnie czy ujemne, lecz nieprawdziwe cechy, postępuje nierzetelnie w rozumieniu art. 12 ust.1 pkt 1 Prawa prasowego [11].

Szczególna staranność definiowana jest natomiast jako ostrożność, dbałość, zapobiegliwość, przezorność, rozważa, oględność, dokładność, uwaga, rozsądek,

roztropność, krytycyzm, sumienność i przewidywanie [12].

Należy w tym miejscu podkreślić, że do respektowania tego obowiązku zobowiązani są wszyscy dziennikarze, niezależnie od formy ich pracy, a także rodzaju medium, w którym pracują. Obejmuje to więc również dziennikarzy prasy tabloidowej. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2008 r. wyraźnie pod-

kreślono, że żaden akt prawny nie czyni różnicowania pomiędzy standardami, jakie muszą spełniać poważne tytuły prasowe a tymi wymogami, którym muszą odpowiadać pisma popularne, w tym tabloidy [13]. Prawnicy wskazują także, że nieuprawnione są wychodzące ze środowiska dziennikarskiego próby uprzywilejowania dziennikarstwa newsowego czy śledczego, sprowadzające się do zniesienia niektórych wymogów, ograniczeń czy norm etycznych, w imię prawa do informacji [14].

Realizacja interesu wydawcy czy poleceń służbowych redaktora także nie uwalnia dziennikarza od obowiązku przestrzegania porządku prawnego [15]. W sytuacji, w której dochodzi do kolizji między przepisami obowiązującego prawa a tym, czego oczekuje od dziennikarza zwierzchnik redakcyjny, obowiązkiem jest stosowanie prawa – w innym wypadku może on ponieść odpowiedzialność cywilną lub karną. Co ważne, w tej sytuacji dziennikarz nie może ponieść konsekwencji służbowych [16].

RELACJA POMIĘDZY PRAWEM A ETYKĄ

Należy pamiętać, że działanie w zgodzie z etyką zawodową jest obowiązkiem dziennikarza wprost wyartykułowanym w ustawie Prawo prasowe [17]. Zasady etyki zawodu dziennikarza doczekały się licznych (zarówno krajowych, jak i międzynarodowych) kodyfikacji. Między innymi:

81

1. Deklaracja Paryska z 1985 r. Międzynarodowej Organizacji Dziennikarzy z siedzibą w Pradze;

2. Międzynarodowy Kodeks Etyki Dziennikarskiej z 1983 r.;

3. Karta Etyczna Mediów Konferencji Mediów Polskich z 1995 r.;

4. Dziennikarski Kodeks Obyczajowy Konferencji Mediów Polskich;

5. kodyfikacje poszczególnych stowarzyszeń dziennikarskich, na przykład Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (SDP).

Ustawodawca w art. 6 Prawa prasowego zobowiązuje dziennikarza nie tylko do przestrzegania kodeksów etycznych stowarzyszeń dziennikarskich i wewnętrznych kodeksów redakcji, ale także norm etycznych zawartych w międzynarodowych kodeksach [18].

Dekalogiem polskich mediów i ich pracowników jest Karta Etyczna Mediów, która składa się zaledwie z 7 zasad [19]. Zwięzłość KEM traktowana jest jako

jej zaleta, ponieważ daje możliwość interpretacji terminów określających zasady w niej zawarte, a także pozwala na przyporządkowanie poszczególnych norm zawartych w kodeksach prawnych do zasad etycznych [20].

Normy etyczne dla dziennikarzy to zalecenia moralne, które często znajdują odzwierciedlenie w normach prawnych. W szczególności w następujących artykułach i aktach prawnych:

- art. 23, art. 24, art. 448 kodeksu cywilnego
- art. 212, art. 213, art. 216 kodeksu karnego
- art. 6, art. 12, art. 41 prawa prasowego
- art. 8, art. 16, art. 78 prawa autorskiego
- art. 14, art. 30, art. 54 konstytucji

Przyjęte zasady mają na celu przede wszystkim dobro odbiorcy informacji. Norma etyczna ma charakter pomocniczy w stwierdzeniu, czy została naruszona norma prawna i czy dziennikarz poniesie odpowiedzialność za skutki swojej publikacji.

82 Zasady etyki zawodowej uzupełniają system źródeł prawa stanowionego w dziedzinie praw i obowiązków dziennikarzy. Prawo stanowione zawiera standard, który nie może być przez zasady etyki zawodowej skutecznie obniżany, jednak możliwe jest podwyższenie standardów – wyższy standard powinien stać się kryterium legalności działania dziennikarza [21]. Jest to szczególnie ważne w kontekście faktu, iż polskie sądy czasami opierają swoje orzeczenia na kodyfikacjach etycznych – choć nie jest to częste [22].

W doktrynie podkreśla się, że wśród zasad etycznych można wskazać na szczególne normy warsztatowe, które są wskazówkami dla dziennikarzy – w szczególności dotyczą one wspomnianej rzetelności i staranności. Drugą grupą są tzw. metanormy, które stanowią o filozofii zawodu dziennikarskiego i pozycji dziennikarza w społeczeństwie. Z jednej strony oznacza to szczególne przywileje, wzmoczoną ochronę prawną, z drugiej – podwyższone wymagania, a także surowszą odpowiedzialność prawną za uchybienie obowiązkom. Ten model charakteryzuje zawody ujmowane jako rodzaj służby. Do tzw. metanorm można zaliczyć między innymi (za B. Kosmus i G. Kuczyński [23]):

- traktowanie informacji jako podstawowego prawa i dobra obywatela,
- nieprzestrzeganie zasady, że cel uświęca środki,
- odpowiedzialność za postawy najmłodszych, nieprzekazywanie treści gloryfi-

kujących seks i konsumeryzm,

- zakaz wykorzystywania uprawnień dziennikarza do uzyskania osobistych wpływów,
- powstrzymanie się przed usprawiedliwianiem wojny i zbrojeń oraz wszelkich form przemocy, nienawiści lub dyskryminacji.

WSPÓLCZEŚNI STRAŻNICY ETYKI DZIENNIKARSKIEJ

W Polsce na straży etyki dziennikarskiej stoi Rada Etyki Mediów, której celem jest zajmowanie stanowisk i wydawanie opinii w istotnych dla mediów sprawach w oparciu o Kartę Etyczną Mediów. Odpowiedzi na skargi odbiorców przekazów medialnych publikowane są na stronie internetowej. Z analizy oświadczeń wynika, że według Rady poszczególne zasady etyczne mogą być naruszone wielokrotnie w jednym materiale, a także, że łamanie zasad nie jest wyłączone – tzn. jeden materiał, a nawet jeden błąd dziennikarski, może łamać kilka zasad zawartych w Kartce Etycznej Mediów. Dla przykładu – pochopne stwierdzenie winy może naruszać zarówno zasadę prawdy, zasadę uczciwości, zasadę pierwszeństwa dobra odbiorcy, ale także i zasadę oddzielenia informacji od komentarza.

83

Z analizy oświadczeń Rady Etyki Mediów wynika, że najczęstsze błędy dziennikarzy to: pogoń za sensacją, upublicznianie plotek, „brutalizacja” języka, uogólnianie i wypowiadanie nieuzasadnionych ocen, napastliwość komentarzy, brak rzetelnych informacji, stronniczość, szerzenie swoich poglądów, manipulacja i sprzeczność przekazu, fotomontaż, udział dziennikarzy w reklamach.

Obecnie tworzone są także poszczególne komórki etyczne w redakcjach, które odpowiadają za jakość przekazu. Grupa TVN utworzyła w strukturach departamentu newsów stanowisko redaktora ds. standardów i dobrych praktyk dziennikarskich. Do jego zadań należy między innymi monitorowanie przestrzegania kodeksu wewnętrznego, konsultacje merytoryczne dotyczące przygotowanych materiałów czy rozstrzyganie wątpliwości w kwestiach zawodowych i etycznych [24].

Kodeks etyki dziennikarskiej ustaliła między innymi także Wirtualna Polska. Dokument ma zapewnić niezależność dziennikarzom oraz wskazać zasady i wartości, którymi powinni kierować się w swojej pracy. Zawarto w nim m.in. standardy oznaczania treści komercyjnych – płatne materiały mają być oznaczone na począt-

ku i na końcu tekstu, tak aby użytkownik wiedział, że ma do czynienia z treściami sponsorowanymi. Dodatkowo ważnym elementem ma być podpisywanie materiałów redakcyjnych imieniem i nazwiskiem, chyba że autor będzie miał obawy o bezpieczeństwo swoje lub swoich informatorów. Dziennikarze i współpracownicy będą mogli zgłosić naruszenie kodeksu swojemu szefowi, jego przełożonemu lub managerowi z działu HR. Wirtualna Polska ma stworzyć także funkcję redaktora ds. etyki i standardów dziennikarskich [25].

CZY ETYCZNE DZIENNIKARSTWO JEST MOŻLIWE?

Dziennikarstwo jest zawodem zaufania publicznego, służbą i misją – mimo to, że słowa te brzmią górnolotnie, to nie można ich ominąć w refleksji nad dziennikarstwem. Porzucenie tych ideałów byłoby jednoznaczne z utratą przez dziennikarza statusu profesji [26]. Wyznacznikiem zgodności – nie tylko z etyką zawodową, ale także z zasadami współżycia społecznego – powinny być “misyjność i posłannictwo” [27], a także “szczerze poświęcenie się” [28] ze strony dziennikarza. Elementarny fakt etycznej odpowiedzialności dziennikarza jest podstawą jego unikalnej roli w społeczeństwie, a także tworzywem, z którego budowana jest jego zawodowa wiarygodność.

W kontekście powyższych rozważań trafne wydaje się spostrzeżenie, które wyraził

Zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu, lecz kolejność w tym przepisie nie jest przypadkowa. Linia programowa i interes wydawcy muszą ustąpić, jeśli wymaga tego interes państwa, ale to służba społeczeństwu jest w przypadku konfliktu najważniejsza. Stanowi to gwarancję obiektywizmu w przekazywaniu informacji.

historyk Timothy Snyder – „Bardzo martwi mnie, kiedy rząd upomina media, by miały na uwadze dobro państwa. Dobre państwo jest dobre dla obywateli, którzy szukają prawdy, szukają faktów. I nie myślą o tym, czy te fakty leżą w interesie obecnego premiera czy obecnego rządu” [29]. Bez wolnych, postępujących w zgodzie z etyką dziennikarzy, żadne społeczeństwo nie może być dobrze poinformowane.

Warto więc pamiętać, że zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu, lecz kolejność w tym przepisie nie jest przypadkowa. Linia programowa i interes wydawcy muszą ustąpić, jeśli wymaga

tego interes państwa, ale to służba społeczeństwu jest w przypadku konfliktu najważniejsza. Stanowi to gwarancję obiektywizmu w przekazywaniu informacji [30].

Słabością norm etycznych jest brak sankcji za ich przekroczenie, bowiem przepisy kodeksów etyki nie wywołują żadnych wiążących skutków po stronie dziennikarzy, którzy postępują nieetycznie. Dlatego tak ważne jest przeciwdziałanie upadkowi etyki dziennikarskiej. Podkreślanie znaczenia norm etycznych jest szczególnie istotne na etapie przygotowywania dziennikarza do pracy – w trakcie studiów, szkoleń, warsztatów.

PRZYPISY KOŃCOWE

- [1] B. Michalski, *Podstawowe problemy prawa prasowego*, Warszawa 1998, s. 76-89.
- [2] *W Europie cyfrowe prenumeraty gazet w górę o 267 procent. „Czytelnicy widzą wartość mediów informacyjnych”*, <https://www.wirtualnemedia.pl/artukul/w-europie-cyfrowe-prenumeraty-gazet-w-gore-o-267-procent-czytelnicy-widza-wartosc-mediow-informacyjnych> (dostęp: 02.03.2020 r.).
- [3] *Stacje informacyjne biją rekordy oglądalności. TVP Info liderem w 4+, a TVN24 w 16-49*, <https://www.wirtualnemedia.pl/artukul/ogladalnosc-stacji-newswych-koronawirus-rankingi-dobowe> (dostęp: 02.03.2020 r.).
- [4] I. Lazari-Pawłowska, *Etyki zawodowe jako role społeczne*, w: A. Sarapata (red.) *Etyka zawodowa*, Warszawa 1971, s. 33.
- [5] T. Kononiuk, *Rzetelne dziennikarstwo. Aksjologia i deontologia*, Warszawa 2018, s. 203-214.
- [6] Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe.
- [7] B. Michalski, *Podstawowe problemy prawa prasowego*, Warszawa 1998, s. 76-89.
- [8] Wyrok SA z 9 maja 2017 r., I Aca 274/16.
- [9] Wyrok SA z 14 grudnia 2017 r., I Aca 810/17.
- [10] W. L. Rivers, C. Mathews, *Etyka środków przekazu*, Warszawa 1999, s. 80-97.
- [11] J. Skrzypczak, *Reakcja na krytykę medialną. Ochrona dóbr osobistych w erze nowych mediów*, Poznań 2017, s. 70-71.
- [12] Wyrok SA z 10 maja 2016 r., I Aca 1076/15.
- [13] Wyrok SN z 29 maja 2008 r., II KK 12/08.
- [14] B. Kosmus, G. Kuczyński (red.), *Prawo prasowe. Komentarz*. Wyd. 3, Warszawa 2018.

- [15] I. Dobosz, *Prawo i etyka w zawodzie dziennikarza*, Kraków 2008, s. 58-59.
- [16] G. Kuczyński (red.), *Prawo prasowe. Komentarz*. Wyd. 2, Warszawa 2013.
- [17] Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe.
- [18] A. Grześkowiak, K. Wiak (red.), *Kodeks karny. Komentarz*. Wyd. 6, Warszawa 2019.
- [19] W. Niewęglowski, *Dziennikarz – nosiciel integralnej wizji człowieka i świata*, w: Z. Kobylińska, R.D.Grabowski (red.), *Dziennikarski etos*, Olsztyn 1996, s. 30.
- [20] A. Raczkowska, *Kształtowanie się dziennikarskiej etyki normatywnej w Polsce*, Warszawa 2019.
- [21] B. Kosmus, G. Kuczyński (red.), *Prawo prasowe. Komentarz*. Wyd. 3, Warszawa 2018.
- [22] Na przykład wyrok SN z 5.4.2002 r., II CKN 1095/99.
- [23] B. Kosmus, G. Kuczyński (red.), *Prawo prasowe. Komentarz*. Wyd. 3, Warszawa 2018.
- [24] *Brygida Grysiak odpowiada za standardy i dobre praktyki dziennikarskie w Grupie TVN*, <https://www.wirtualnemedial.pl/artykul/brygida-grysiak-odpowiada-za-standardy-i-dobre-praktyki-dziennikarskie-w-grupie-tvn>, (dostęp: 02.03.2020 r.).
- [25] *Wirtualna Polska ustaliła kodeks etyki dziennikarskiej, Rafał Warecki dyrektorem ds. produktu wydawniczego*, <https://www.wirtualnemedial.pl/artykul/wp-publikuje-kodeks-etyki-dziennikarskiej-kazdy-kryzys-to-szansa>, (dostęp: 02.03.2020 r.).
- [26] J. Pleszczyński, *Etyka dziennikarska i dziennikarstwa*, Warszawa 2015, s. 111-112.
- [27] T. Kononiuk, *Rzetelne dziennikarstwo. Aksjologia i deontologia*, Warszawa 2018, s. 203-214.
- [28] Deklaracja Paryska z 1985 r. Międzynarodowej Organizacji Dziennikarzy z siedzibą w Pradze.
- [29] W. Przybylski, *Wolna prasa to wolne społeczeństwo*, „Dziennik Gazeta Prawna”, 2-4.11.2018, s. A8-A9.
- [30] W. Lis, P. Wiśniewski, Z. Husak, *Prawo prasowe. Komentarz*, Warszawa 2012.

BIBLIOGRAFIA

- [1] Michalski, Bogdan, 1998. *Podstawowe problemy prawa prasowego*, Dom Wydawniczy ELIPSA.
- [2] Lazari-Pawłowska, Ija, 1971, *Etyki zawodowe jako role społeczne*, w: A. Sarapata (red.) *Etyka zawodowa*, Książka i Wiedza.
- [3] Kononiuk, Tadeusz, 2018, *Rzetelne dziennikarstwo. Aksjologia i deontologia*, ASPRA.
- [4] Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe.
- [5] Rivers, Wiliam, Mathews, Cleve, *Etyka środków przekazu*, Ars Polonia, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe.
- [6] Skrzypczak, Jędrzej, 2017, *Reakcja na krytykę medialną. Ochrona dóbr osobistych w erze nowych mediów*, Wydawnictwo Nauka i Innowacje.
- [7] Kosmus, Bogusław, Kuczyński, Grzegorz, 2018, *Prawo prasowe. Komentarz*. Wyd. 3, Wydawnictwo C.H. Beck.
- [8] Dobosz, Izabela, 2008, *Prawo i etyka w zawodzie dziennikarza*, Wolters Kluwer Polska.
- [9] Grześkowiak, Alicja, Wiak, Krzysztof, 2019, *Kodeks karny. Komentarz*. Wyd. 6, Wydawnictwo C.H. Beck.
- [10] Raczkowska, Agata, 2019, *Kształtowanie się dziennikarskiej etyki normatywnej w Polsce*, Wydawnictwo C.H. Beck.

MISSION AND SERVICE - ABOUT THE PROFESSION OF JOURNALIST IN THE MODERN WORLD

ENGLISH SUMMARY

This article addresses the issue of the place of journalistic ethics in media. The author begins with covering the relationship between law and ethics, and then goes on to discuss the most important principles that are reflected in codes of ethics on journalists. The author recalls the initiatives taken by the media to provide appropriate ethical standards in editorial offices.

Keywords: media ethics, law, Rada Etyki Mediów

Marlena Sztyber

marlenasztyber@wp.pl

nr ORCID 0000-0002-8956-8553

Doktorantka nauk o mediach oraz studentka V roku prawa na Uniwersytecie Warszawskim. Członkini zespołu Laboratorium Badań Medioznawczych UW z którym zrealizowała kilkanaście projektów badawczych. Założycielka i wiceprezes Koła Naukowego Analiz Medioznawczych. Współredaktorka monografii *Retoryka w praktyce medialnej* i *Pokoleniowe spojrzenie na media*. Naukowo zainteresowana m.in. prawem mediów, etyką dziennikarską i socjologią. Prywatnie zapałona podróżniczka.